

Gezinsblad van Willem Antonius Maria Sassen

Willem Antonius Maria Sassen

Bijnaam: Wim

Geslacht: Male

Geboortedatum:

Overleden:

Vader: Jan Coenraad Hubert Marie Wilhelmus Sassen

Moeder: Johanna Margaretha Maria van Bavel

Occupation: verslaggever voor de SS / econoom

Notities: Willem Sassen was tussen 1940 en 1945 een van de vijftig Nederlandse oorlogsverslaggevers in Duitse krijgsdienst, journalisten die de oorlog voor Hitler en diens propagandaminister Goebbels moesten verkopen. - Hij werkte later als pr-man voor de Chileense dictator Auguste Pinochet. Hij werd goede maatjes met nazi-beul Adolf Eichmann, schreef diens biografie en tolkte tussendoor ongehinderd voor Prins Bernhard tijdens diens bezoek aan Argentinië.

Als er iemand is met een onderbelicht kleurrijk leven, dan is het Willem Sassen uit Geertruidenberg.

Hij raakte gewond aan het oostfront, in 1942. Een rauwe kreet van pijn. Daar lag verslaggever Willem Sassen. Hij herstelde. Met de Duitse generaal Erwin Rommel inspecteerde hij de starre dreiging en dodelijke zekerheid van de Atlantikwall. Hij, stelde Nederlandse luisteraars gerust: de Geallieerde invasie was gedoemd te mislukken. Geen bevrijders, maar moordenaars, luidde zijn boodschap toen die invasie toch kwam. Hij werd na de Bevrijding genterneerd met andere SS-ers en NSB-ers. Sassen ontsnapte, werd gepakt, ontsnapte weer en verdween naar Zuid-Amerika, de schuilplek voor oud nazi's.

Nooit verloochende hij zijn bruine sympathieën.

Willem Sassen komt op 16 april 1918 ter wereld in een traditioneel katholiek gezin in Geertruidenberg. Zijn vader is woninginrichter en wethouder in Geertruidenberg. De jonge Willem groeit op in het ouderlijke winkelpand De Zon op de hoek van het Plantsoen en de Stationsweg in Geertruidenberg. Eigenaar Willem Sassen senior is gespecialiseerd in bedden, matrassen, meubelen en behangrijen. Hij is bijzonder gecharmeerd van de fascistische boodschap van het in 1934 opgerichte Nationaal Front.

De oude Willem Jan Coenraad Sassen is in Geertruidenberg vooral bekend omdat hij een kerkboek naar het hoofd gooide en vervolgens woedend de kerk uitliep. Waarom? Omdat de pastoor tegen de opkomend Duitsgezinde NSB had gepreekt.

De jonge Willem Sassen krijgt een pure roomse opvoeding. Hij studeert vijf jaar gymnasium aan het Canisiuscollege in Nijmegen en een jaar in Breda. Hij begeert het priesterambt, maar kiest toch voor een meer wereldse rechtenstudie in Leuven en Gent. Als student is hij een uitstekend toneelspeler en een bon-vivant die graag anderen onder de tafel drinkt. In het Vlaamse studentenleven, waar in die jaren het Vlaams-Diets gedachtengoed bloeit, ontwikkelt Sassen zijn nationaal-socialistische sympathieën.

Tijdens een bezoek aan de Olympische Spelen in Berlijn in 1936 neemt zijn bewondering voor Hitler en het derde Rijk alleen maar toe.

Voor een groep studenten in Gent houdt hij een felle pro-Duitse toespraak. Hij trekt de aandacht van de Belgische autoriteiten die hem ten slotte het land uitwijzen.

Gewetensnood

Sassen wordt in 1938 militair gemobiliseerd. Op 10 mei 1940, het moment van de Duitse inval, is hij net op verlof bij zijn ouders in Geertruidenberg. Hij zit in gewetensnood. Hij bewondert Duitsland maar voelt zich als Nederlander verplicht te vechten. Hij pakt een fiets en rijdt naar Den Bosch, waar hij strandt omdat de bruggen zijn opgeblazen. Sassen heeft geen zin om op de

Gezinsblad van Willem Antonius Maria Sassen

Duitsers te wachten, vordert een auto en rijdt via Bergen op Zoom naar Zeeland. Daar treedt hij op als tolk voor de terugtrekkende Franse troepen.

Het eerste jaar van de bezetting doet hij journalistiek werk voor Nederlandse en Vlaamse bladen.

Op de dag van de Duitse inval in de Sovjet-Unie meldt Sassen zich als vrijwilliger voor het oostfront, geïnspireerd door zijn afkeer van het communisme.

Sassen wordt lid van de Propaganda Kompagnie van SS-divisie Wiking, in de functie van Wort und Funkberichter; schrijvend journalist en radioverslaggever.

Eind 1941 vertrekt hij naar het oosten om verslag te doen van Hitlers aanval op de Sovjet-Unie. In die tijd wordt Sassen senior NSB-burgemeester in Veghel en vertrekt hij met zijn gezin uit Geertruidenberg.

In een van zijn eerste berichten, over Russische krijgsgevangenen, gepubliceerd in dagblad Het Volk weet Willem Sassen junior moeiteloos de correcte toon te vinden: "Met zijn veertien stonden ze op rij. Vier Tartaren met half door pokken geschonden gezichten, drie Oekraïense boeren, wie men de vreugde levend ontkomen te zijn uit de Sovjetthel van het gezicht kon aflezen. Dan drie Kirgizezen uit wier oogspelen een valse blik mij aangluurde. Een blik die niets menselijks meer had. De overigen waren vrouwen. Hun trekken waren grof en verdierlijkt en hun bewegingen hadden een afstoot wekkende lompheid."

Een SS-verslaggever uit Geertruidenberg aan het oostfront. Sassen is er ooggetuige van het Duitse offensief in de Kaukasus. Embedded heet dat tegenwoordig, meetrokken met het leger, onder de hoede van datzelfde leger, met dat verschil dat journalisten die embedded waren tijdens de Amerikaanse inval in Irak meestal geen uniform droegen en de SS-verslaggevers wel.

Propaganda is al voor de Tweede Wereldoorlog een van Hitlers "machtigste wapens."

Inspirator is Hitlers propagandaminister Jozef Goebbels. In zijn recent verschenen boek Kriegsberichter beschrijft journalist Gerard Groeneveld gedetailleerd de werkwijze van Goebbels en van diens PK's, de Propaganda Kompagnie. In het boek belicht Groeneveld op een solide en tegelijk onontkoombaar meeslepende manier een van die schijnbaar onbelangrijke fenomenen uit onze nationale geschiedenis: het verhaal van de groep Nederlandse verslaggevers die in de Tweede Wereldoorlog de Nazi-Duitse berichtgeving van de Europese fronten verzorgde.
 Uniform

Goebbels wil verslaggevers inbedden in het leger. Zo ontstaat het fenomeen van de Propaganda Kompanie. Beroepsjournalisten die als Kriegsberichter in militair uniform in de voorste linies met de oprukkende Duitse legers door Europa trekken om zo het thuisfront op de hoogte te houden.

"Levendig en objectief", zo heet het. Het gaat niet alleen om schrijvende journalisten, maar ook om fotografen, cameramensen, radioreporters. En tot in de frontlijn liggen voortaan tekenaars met potlood en houtskool schetsen te maken van de oorlog.

Ook de SS-Wikingdivisie krijgt een eigen PK. De Wikingdivisie wordt bemand met buitenlandse vrijwilligers uit landen die door de nazis bezet zijn. Een van hen is een keurig katholiek opgevoede jongen uit Geertruidenberg.

Radiopraatjes

In juli 1942 raakt Willem Sassen ernstig gewond bij de Duitse aanval op Rostov. Acht maanden ligt hij uitgeschakeld, maar herstelt. Via Berlijn komt hij bij een Duitse radiozender in Brussel terecht. Daar begint hij zich toe te leggen op pure propaganda: politieke en antigeallieerde radiopraatjes.

Ondertussen leidt hij een leuk leventje en is regelmatig te vinden in het Nederlandse radiowereldje dat geconcentreerd is in Hilversum. Schrijver en oud Zwart-Fronter Willem W. Waterman, onder het alias Willy van de Heide verantwoordelijk voor de 35-delige Bob Evers-serie, verklaarde in 1978 tegenover de Haagse Post: "Je had in die tijd een stelletje Nederlandse SS-ers, dat in

Gezinsblad van Willem Antonius Maria Sassen

het Gooi zoãa??n beetje de playboy uithing. Ze droegen buitenmodel uniformen, waar ze zelf kantkragen op hadden genaaid. Vechten deden ze niet, het enige waar ze warm voor liepen was het versieren van drank en mooie wijven. Daar zat Hakkie Holdert bij, de erfgenaam van De Telegraaf, en daar zaten de jongens Willem en Fons Sassen bij.ãa??
 Journalist Gerard Groeneveld beschrijft de propagandist Willem Sassen als ãa??de ijverigste onder de oorlogsverslaggeversãa??. Zijn commandant oordeelt: ãa??Met 73 uitgezonden reportages staat Sassen boven alle verslaggevers.ãa?? Sassen gaat geen sentiment uit de weg. In een uitzending voor Nederlandse zeelieden sleept hij een kind in tranen voor de microfoon. Het begreep niet waar de vader was. Aan het slot van de uitzending laat Sassen het kind roepen: ãa??Vake, kom terug!ãa?? Landgenoten die naar Engeland zijn gevlucht en die in geallieerd verband meevechten zijn een geliefd doelwit van de radiopraatjes van Sassen. Voor radiozender Calais neemt Sassen hen dreigend op de korrel. Hij probeert vooral de leden van prinses Irenebrigade te ontmoedigen: ãa??Denk eraan, kameraden in Engeland, wij hebben in de meedogenloze strijd in Rusland ijzeren harten gekregen, vooral de militairen. Niets is in staat om ons te doen wankelen, ook het grootste jodenlawaai van de overkant niet, waardoor wellicht zwakkelingen gemponeerd worden. Kameraden, het duurt misschien nog een uur een dag, dat jullie na vier jaar kazernes te hebben geschrobd, bestemd zijn om het vaderland te bevrijden. Weet wel, kameraden in Engeland, vanaf dat moment zijn er geen verbeterer vijand voor u zijn dan wij.ãa??

Breda

Op 24 november 1944 verschijnt er in het blad Werkend Volk een artikel onder de kop ãa??Houdoe Bredaãa??. Auteur is Brabander Willem Sassen. West-Brabant, het thuisland van Sassen, is op dat moment frontgebied. De Duitsers trekken terug en Willem Sassen moet mee. Met weemoed neemt hij afscheid van zijn geliefde stad Breda, de plek waar hij op dat moment woont:

ãa??Op de Markt zijn Sherman tanks gesignaleerd. Af en toe leek mijn huis kilometers ver weg vanwege de rook die met dikke pakken boven Breda hing? vanwege de zegevierende opmars van de Geallieerden. Ik weet al sinds Normandi, dat daar waar zij opmarcheren, veel rook hangt. Caen deed me pijn aan de ogen en aan het hart. Bij Breda had ik veel meer pijn aan het hart, want Breda is toch een stukske van mij en niet van dien Amerikaanschen neger die in zijn Shermanpantser voor de Kathedraal van Breda reed en een Camel opstak. En de gedachte dat een Engelse sergeant misschien wel een Baedekergids raadpleegt om te zien of dat gebouw nu een kathedraal of een kaaswaag is.ãa??

Voor Sassen zijn de Geallieerden cultuurbarbaren.

Na de bevrijding van Zuid-Nederland, werkt Sassen voor de zender Het Vrije Zuiden, een propagandazender die zich voordoet als zender van de illegaliteit. Ook zet hij, met hetzelfde doel een nep-illegale krant op. Hij wordt daarbij geholpen door zijn zeventienjarige broer Fons. Die heeft zich ook laten inlijven bij de Waffen SS. De jongen maakt zich al enige maanden ãa??verdienstelijkãa?? als infiltrant in verzetsgroepen in het nog bezette Noord-Nederland. In oktober 1944 is Willem Sassen ook nog enkele weken hoofdredacteur van De Telegraaf/Het Nieuws van de Dag in Amsterdam.

Interneringenkamp

Op 5 mei, de dag van de overgave van de Duitsers, is de carrière van Willem Sassen nog lang niet voorbij. Hij reist naar Amsterdam naar het gebouw van De Telegraaf. Dat is ook de wijkplaats van andere ãa??fouteãa?? verslaggevers. Vervolgens vlucht hij naar Alkmaar. Daar wordt hij opgepakt door het Britse leger. Hij verdwijnt in het interneringskamp Fort Blauwkapel.
 Op kerstavond wordt daar een toneelstukje opgevoerd door de gevangenen. Een van de

Gezinsblad van Willem Antonius Maria Sassen

toeschouwers is de Canadese generaal Foulkes, medeondertekenaar van het capitulatie document dat overgave van de Duitse troepen in Nederland heeft bezegeld. Op het toneel staat Willem Sassen. Hij draagt een Canadese jas over zijn gevangenistenue. Aan het eind van het stuk roept hij op theatrale toon: "Ik ga naar Londen, vader, de radio roept mij, adieu, ik ga." Hij springt van het podium en verdwijnt met twee kornuiten via een celraam waarvan de tralies eerder zijn doorgezaagd.

Sassen neemt de wijk naar Brussel waar een Vlaamse SS-kameraad hem verder helpt. Hij krijgt valse identiteitspapieren en komt met een geelzuchtaanval in een schamel Brussels hotel terecht. Op een dag doet de politie daar een inval. Het hotel blijkt eigendom van een beruchte Vlaamse gangster.

De arrestatie van Sassen is een toevalsvangst. In december 1946 wordt Sassen uitgeleverd en aan de grens opgehaald door een Nederlandse militaire vrachtwagen. Weer ontsnapt hij. Met een scheermesje snijdt hij de overkapping los en springt bij Utrecht uit de laadbak. Lopend bereikt hij Amsterdam en belt aan bij een oud Zwart Front. Die bezorgt hem een onderduikadres.

Om gezochte collaborateurs te helpen hebben twee Belgen inmiddels een bedrijf opgericht dat als dekmantel dient om voortvluchtige nazis te helpen verdwijnen. Met een gestolen paspoort op naam van Jack Janssen stapt Sassen op het vliegtuig naar Dublin en koopt daar een coasterkapitein met een SS-verleden om.

De coaster De Adelaar zet Sassen met zijn gezin na een hachelijke reis aan wal in Buenos Aires, de hoofdstad van Argentini. Onvermijdelijk komt Sassen daar in aanraking met de grote Duitse gemeenschap.

In België wordt Sassen bij verstek ter dood veroordeeld. In Nederland komt hij er, ook bij verstek, met een vonnis van twintig jaar vanaf.

Sassen wordt nooit gepakt.

Zoals veel ontsnapte nazi-collaborateurs bouwt hij in Zuid-Amerika onbekommerd een nieuw bestaan op. Een Franse schrijver met een oostfrontverleden bezorgt Sassen een baan als pr-adviseur van de first lady Evita Peron. Hij wordt ook hoofdredacteur van Der Weg, de naoorlogse spreekbuis van het nazisme.

Als prins Bernhard in 1952 een bezoek brengt aan het regerende presidentspaar Peron treedt oud-SS'er Willem Sassen ongehinderd op als tolk. Hij wordt naast prins Bernhard gefotografeerd door een ANP-fotograaf. Niemand in Nederland die in de gaten geeft dat daar een voortvluchtige landverrader loopt.

Een paar maanden eerder is in Buenos Aires een onopvallende Duitser gearriveerd: een magere, jofele man met een grote zwarte bril. Hij heet Ricardo Klement. Hij vindt werk bij een Duits-Argentijnse firma. Klement deelt onder oud-kameraden graag foto's van zichzelf uit gesigneerd met "Obersturmbahnführer in ruste". Klement is stamgast in de Bierstube ABC waar ook de gezochte nazi-beul Jozef Mengele en Willem Sassen regelmatig vertoeven.

Het duurt niet lang eer Sassen achterhaalt wie de ijdeltuit Klement werkelijk is: Adolf Eichmann, de boekhouder van de dood, verantwoordelijk voor de dood van 6 miljoen Joden in Duitse concentratiekampen. Klement pocht dat hij ooit een boek zal schrijven over het Derde Rijk dat alle andere boeken overbodig zal maken.

De journalist in Sassen ruikt een kans. Hij wil Eichmanns leven op schrift stellen. In oktober 1956 gaan Eichmann en Sassen aan het werk. Er volgen jaren durende interviewsessies met bandopnamen. Sassen typt de gesprekken uit. Het boek van Eichmann zal, zo is de afspraak, na zijn dood, als relaas van een anonieme SS-officier, worden gepubliceerd. Kort na het laatste

Gezinsblad van Willem Antonius Maria Sassen

interview wordt Eichmann gekidnapt door de Israëlsche geheime dienst.

Sassen acht zich niet meer gebonden aan de afspraak. Hij biedt het verhaal van de massamoordenaar aan het Amerikaanse blad Time/Life aan. De Amerikanen bedingen exclusiviteit. Best, vindt Sassen en stapt vervolgens naar het Duitse blad Stern en krijgt daar naar eigen zeggen 20.000 dollar. Dat pakt op 9 juli 1960 uit met Eichmanns bekentenissen. Het 'handeltje' van Sassen veroorzaakt grote woede in de Duitse gemeenschap.

Pinochet

Wijselijk vertrekt Sassen naar Rome en begint er onder de naam Willem S. van Elsoo een reisbureau. Niet voor lang, want na korte tijd reist hij terug naar Argentinië. Hij werkt er achtereenvolgens voor president Stroessner van Paraguay en in de jaren '70 voor dictator Pinochet in Chili. In die tijd bezoekt hij ook een keer zijn in München wonende zuster.

Daar wordt hij opgewacht door de Belgische journalist Stan Laureyssens die op dat moment een boek voorbereidt over Adolf Eichmann.

Sassen geeft Laureyssens een half uur, maar als de cognacfles op tafel
 komt, worden het zes uur. Laureyssens in de De Stem van 9 oktober 1976: 'Sassen spreekt een zeer geaffecteerd soort Nederlands, doorspekt met Spaans. Hij gaat duur gekleed en hij zuipt.

Laureyssens ontmoet Sassen nog een keer in Buenos Aires. De oud SS-er rijdt er rond in een dure Mercedes die hij kort daarop verkoopt aan de president
 van Bolivia.

Samenvatting en aanvulling: 3 juli 2017

Op 10 juli 1884 werd Jan Sassen in Beek-Ubbergen geboren. Hij kreeg een gedegen van katholieke signatuur voorziene opvoeding en volgde een HBS/handelsopleiding op instituut Rolduc. Na zijn studie trouwde hij met Johanna van Bavel en startte hij vanuit zijn handelshuis, gelieerd met een Antwerpse firma, op de hoek Plantsoen/Stationsweg in Geertruidenberg met de import van oliën. De bloeiende handel ziet hij teruglopen als hij gedurende de Eerste Wereldoorlog wordt gemobiliseerd. Op dezelfde locatie begint hij in magazijn 'De Zon' een woonwinkel.

Voor de Tweede Wereldoorlog was Jan Sassen actief binnen de Rooms-Katholieke Staatspartij, gemeenteraadslid in Geertruidenberg en lid van Provinciale Staten in Noord-Brabant. In 1938 viert hij met de bevolking van Geertruidenberg het 725-jarig bestaan van de stad, een feest waarvan hij de grote animator was. Als groot bewonderaar van Adolf Hitler stapte hij over naar de Nederlandse fascistische politieke partij Zwart Front. In 1941 meldde hij zich aan bij de NSB, waar hij zich ontpopt als een ijverig en zeer gewaardeerd propagandist van de nationaal-socialistische ideeën. In Geertruidenberg werden zijn extreem-rechtse uitlatingen echter niet gewaardeerd en het gezin moet in juni 1941 uitwijken naar Breda. Daar stond het gezin bekend als 'zeer aanwezig'. Tijdens een bombastisch NSB-manifestatie werd hij op 23 augustus 1943 benoemd tot burgemeester in Veghel. Na amper een jaar vlucht hij op 5 september 1944 (Dolle Dinsdag) weg uit die gemeente en belandt hij via Duitsland in Midden-Nederland. Daar werd hij in november 1944 benoemd als waarnemend burgemeester van Oudenrijn.

Op 5 mei 1945 meldde hij zich en werd Sassen geïnterneerd in Kamp Vught.

In 1947 werd hij veroordeeld door het Bredase Tribunaal van de Bijzondere Rechtspraak tot een gevangenisstraf van zeven jaar internering met aftrek van zijn tijd in Vught. Begin 1962 overleed hij op 77-jarige leeftijd in een sanatorium in Duitsland ten gevolge van een hartaanval. Hij werd begraven op het Waldfriedhof in München.

Jan Sassen en Johanna van Bavel kregen in Geertruidenberg zes kinderen die met hetzelfde fascistische sop waren overgoten als hun ouders. De vier dochters Maria, Georgette, Johanna en

Gezinsblad van Willem Antonius Maria Sassen

Francisca werden ingezet bij het Rode Kruis en Duitse zenders in zowel Nederland als Duitsland. Zoon Willem (geb. 16 april 1918) werd in juni 1941 lid van de SS, zijn broer Alphonse volgde in 1943. De jonge Willem doorliep zonder problemen het gymnasium, waarna hij in Leuven en Gent een rechtenstudie volgde. In het Vlaamse studentenleven, waar in die jaren het Vlaams-Duits gedachtengoed bloeit, ontwikkelt hij zijn nationaal-socialistische sympathieën. Als hij voor een groep studenten in Gent een felle pro-Duitse toespraak houdt, wordt hij door de Belgische autoriteiten het land uitgewezen. Tijdens een bezoek aan de Olympische Spelen in Berlijn in 1936 neemt zijn bewondering voor Hitler en het Derde Rijk alleen maar toe. Toen Duitsland op 22 juni 1941 onder de codenaam Barbarossa de Sovjet-Unie binnenviel, meldt Sassen zich als vrijwilliger voor het Oostfront en wordt hij lid van de Propaganda Kompagnie (PK) van de SS-divisie Wiking. Omdat hij al enige tijd bij Radio Bremen werkte, kon hij na een korte opleiding aan de slag als oorlogscorrespondent (Wort- und Funkberichter). De PK was een initiatief van Goebbels, die wilde dat verslaggevers, fotografen e.d. in militair uniform vanaf de frontlinie ooggetuigenverslagen van het oprukkende Duitse leger doorstuurden.

In juli 1942 raakte Willem Sassen ernstig gewond bij de Duitse aanval op Rostov, waarna een herstelperiode van acht maanden in het ziekenhuis van Krakau volgde.

Daarna bleef hij werkzaam voor de SS en werkte zich op tot Untersturmführer, de laagste officiersrang. Het Duitse leger capituleerde eerder dan hij had verwacht en samen met zijn broer Alphonse Sassen vlucht hij naar Alkmaar.

Daar wordt hij op 5 juni 1945 gearresteerd en opgesloten in het nabij Utrecht gelegen Fort Blauwkapel, onderdeel van de Nieuwe Hollandse waterlinie. Hij wist daaruit te ontsnappen, vluchtte naar België waar hij de naam Albert Desmedt, een Antwerpse Jood die in Auschwitz was vergast, ging gebruiken.

Een militair tribunaal ontdekte dat het hier ging om Willem Sassen en leverde hem uit aan Nederland. Onderweg wist hij te ontsnappen en vluchtte hij met valse papieren en hulp van zijn IRA-contacten in mei 1947 naar Dublin en vervolgens in september 1948 per schip naar Argentinië.

In het Zuid-Amerikaanse land trof hij tal van nazi's, waaronder de nazi-beul Jozef Mengele en de Luftwaffe-piloot Hans-Ulrich Rudel. Dankzij de vele contacten werd Willem Sassen enige tijd PR-adviseur van Eva Perón, de tweede echtgenote van president Perón, waarvoor hij in 1952 als oud-SS'er ongehinderd optrad als tolk tussen de Argentijnse president en Prins Bernhard.

Pas in 1960 kwam men er in Nederland achter waar Sassen verbleef; Prins Bernhard had acht jaar lang zijn mond gehouden.

Willem Sassen krijgt historische betekenis als hij in een café in Buenos Aires een spichtig, bleek mannetje leert kennen. Het blijkt 's werelds meest gezochte oorlogsmisdadiger Adolf Eichmann te zijn.

Van 1956 tot 1960 nam hij op band interviews op. Kort na het laatste interview wordt Eichmann op 11 mei 1960 gekidnapt door de Israëliëse geheime dienst Mossad. De interviews werden later nog gebruikt in het proces tegen Eichmann.

Oud-nazi's waren woedend op Sassen, omdat ze dachten dat hij informatie had verkocht aan de Israëliëse geheime dienst. Hij vluchtte naar Rome waar hij enige tijd onder de naam Willem S. van Elsloo een reisbureau begint.

Later vertrekt hij naar Chili.

In de jaren zeventig trad Sassen op als pr-adviseur van de Chileense dictator Augusto Pinochet en de Paraguayaanse dictator Alfredo Stroessner. Zijn contacten in de wapenhandel brachten hem terug naar Argentinië waar hij zich, evenals zijn broer Alphonse vanuit Ecuador, richtte op

Gezinsblad van Willem Antonius Maria Sassen

de internationale wapenhandel via met name met het Oostenrijkse bedrijf Mannlicher Steyr.
 In België werd Willem Sassen na de oorlog bij verstek veroordeeld tot de doodstraf en in Nederland tot twintig jaar cel, maar er werd nooit om zijn uitlevering gevraagd.
 In 1994 werd hij ziek en verhuisde hij naar Chili. Hij overleed acht jaar later in Santiago de Chili; zijn jongere broer Alphonse Sassen overleed op 16 september 2008 in Quito, Ecuador.

Familie 1 :

Echtg./Partner: Elsje Delbaere
Relationship:
Civil: abt 1970 Argentinië

Familie 2 :

Echtg./Partner: Maria Johanna Gerarda van der Voort b. 10 Aug 1922 d.
Relationship:
Divorce: *abt 1969*
Civil: abt 1947

Kinderen:

1. *Saskia Sassen* *5 Jan 1949*

Familie 3 :

Echtg./Partner: Paula Maria Fissette b. 19 Jan 1920 d.
Relationship:
Divorce: *9 Jan 1947* *Maastricht*
Civil: *27 Sep 1940* *Maastricht*

Kinderen:

1. *Godelieve Maria Hildegarde Sassen*
2. *Diethart Jan Hendrik Cyriel Sassen* *20 Jan 1943* *19 Jun 2015*
3. *Willem Koenraad Roeland Sassen* *15 Jul 1944*